

CEZAR C. VIZINIUCK

Unde ești, Maria?

VERSURI



Editura
NEUMA

Cluj-Napoca
2018

Sumar

PROLOG / 7

SCRISORI / 13

SCRISORI / 41

ZEILOR / 67

IUBITEI RĂPITE DE DUMNEZEU / 70

SFÂRȘIT / 71

EPILOG / 73

ADDENDA / 77

SCRISOARE 1

„A fost odată...”

Așa încep poveștile de obicei
Și curg lin până la capăt.

Se termină frumos

Cu: „și au trăit fericiți”

Da... Au trăit dar nu mai trăiesc

Fericiți sau deloc

Povestea mea începe cu:

Este acum un fior ce mă străpunge

Tu ești în mine

Trăim fericiți

Fiecare clipă

Ne împărtășim iubirea

O țipăm în piețe sau

Pe la colțuri de străzi

În mine nu există trecut

Doar prezent

Viitorul ne-așteaptă pasional

Să îndeplinească vise

Să trăim în vis

Uneori te-apropii ca o tormentă

Zdrobind totul în cale

Lângă mine

Ca o pisică

Îmi hrănești iubirea

Din sânul tău

Povestea mea începe cu „acum”

Cu prezentul

Iubirea mea în prezent se înfiripă

Azi o simt

Nu ieri

nu mâine

când privirea ta

Cade pe mine

Mă face prizonier

Al mării albastre

Precum o barcă

Ce plutește lin

Cu două inimi legănate în

Clepsidra vremii

A fost și este iubirea

Între mine și ea

Frumoasa care m-a răpit

M-a urcat la stele

Într-un univers personal

Ne-am lăsat pradă

Lui Tiacapan

Și zeii atunci au fost geloși
Luna și-a acoperit fața

Tu ești aici
Prezentă în povestea mea
Ce nu începe cu
„A fost o dată”

SCRISOARE 2

Iubito ai adormit în patul meu
Te privesc cum respiri ușor
Pe jumătate descoperită
Un sân îmi face cu ochiul
E cel pe care toată noaptea
L-am necăjit cu limba

Iubito nu-ți mai văd cerul din ochi
Dar ți-l ghicesc - albastru senin
Cu o stea ce lucește îmbietor

Știi
Azinoapte te-am iubit tandru
Am fost delicat cu tine
Dar dimineață
Voi scoate ghearele

Te voi iubi sălbatec
Ca un vulcan ce erupe
O să-mi implori iubirea
Când doar vom vorbi pe chat
Și vom scrie versuri deocheate
La umbra trandafirilor
Unui mai viitor

SCRISOARE 3

Ești visul coborât din cer
Spre a-mi alina durerea
Ești dulcea adiere ce-mi mângâie obrazii
Sub clarul lunii
Înflorită-n noapte
Fantasma nopților de iarnă
Ce-mi bântuie poemu-n dimineți

SCRISOARE 4

Iubirile se-ncheagă dimineața
Când soarele încă adormit
Își scaldă razele în mare
Când luna căscând

Seceră visele nopții
Le ia cu ea
Te lasă dezbrăcat de iluzii
Să o privești
Scăldată-n zorii dimineții
Cum îți inspiră pasiune

O privești visând
Visul unei dimineți
Scăldată-n culori și lumină
În care ea
Se dezbracă de orice podoare
De ifose
Iluzionându-ți dorințe

SCRISOARE 5

Maria
Umbrită de copacul acela
Ce uneori îmi atinge fruntea
Cu crengile lui albe,
Mă scufunzi într-un albastru
În care îngerii ne cântă
Amorul.

Din razele soarelui
Ce străpung verdele
Au făcut arcuș;
Din inimile noastre: viori.
Balada heruvimică
Umple cerul
Cu inimi ce zboară
Sclipind de iubire
Precum stelele
În nopțile senine de iarnă

POETUL

Probabil totuși
Se va scrie
Prezumtările
La urma urzicilor